

תת"ע 4088/11/13 - מדינת ישראל נגד יגן מיקה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

10 יולי 2014

תת"ע 4088-11-13 מדינת ישראל נ' מיקה

לפני כב' השופטת מרים קסלסי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יגן מיקה

ע"י ב"כ עוה"ד יהושוע לוי

הנאשמת

גזר דין

הנאשמת הודתה והורשעה בנהיגה בשכרות, ריכוז האלכוהול בנשיפתה היה 310 מ"ג אלכוהול לליטר אויר נשוף, קצת מעל לרף המקסימאלי הנאכף.

הנאשמת נוהגת משנת 2010 ואין לחובתה הרשעות קודמות ובוודאי שלא נהיגה בשכרות.

הנאשמת נפסלה חודש ימים פסילה מנהלית.

המאשימה מבקשת בנסיבות הענין את העונש המינימאלי הקבוע בחוק - קרי; שנתיים ימים, בניכוי הפסילה המנהלית, ואילו הנאשם מבקש שאחרוג מעונש זה לקולא. (רווקה עובדת בחנות נעליים, לקחה אחריות על המעשה והודתה בהזדמנות הראשונה).

מתן גזר הדין נדחה למשך 5 חודשים, במהלכם נפסלה הנאשמת ביוזמתה עד תום ההליכים, וכל זאת בתקווה שהצעת חוק מס' 112 לתיקון פקודת התעבורה, ובה בין היתר מוצע מדרג ענישה על פי רמת האלכוהול שנמצאה, תתקבל, אך תקווה זו של הנאשמת וב"כ נכזבה.

במצב דברים זה, ועל אף שאני סבורה כי לרמת אלכוהול נמוכה שכזו די בפסילה בת שנה או למעלה מכך, אך בוודאי שפחות משנתיים, אין מנוס אלא לגזור העונש המינימאלי הקבוע בחוק, באשר ההלכה הפסוקה קובעת באופן חד משמעי כי חריגה ממנו ניתנת במשורה בנסיבות אישיות מאוד מאוד חריגות ואלו אינן מתקיימות במקרה שלפני.

לענין אי החריגה מעונש המינימום ראה דברי כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 64733/12 לידסקי נ' מדינת ישראל: **"נסיבות מיוחדות אין משמען חיים נורמטיביים גרידא, דבר שמצופה מכל אדם, אלא מעבר לכך"**

גזר הדין

על יסוד דברים אלה, אני מטילה על הנאשמת את העונשים הבאים:

1. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת **18 חודשים** החל מהיום, אין צורך בהפקדה.
2. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת **שנתיים** וזאת על **תנאי למשך 3 שנים**.
3. אני דנה את הנאשמת לתשלום **קנס בסכום של 1,000 ₪**. הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים החל מיום 10/9/14.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ד, 10 יולי 2014, במעמד הנוכחים